

Azarius zadenpakket

-www.azarius.net

info@azarius.net

Amsterdam

Ephedra sinica (Ephedraceae)

De Ephedra plant behoort tot de gnetum familie (gnetaceae). Het is een rechtopstaande, borstelige struik die 60 cm hoog kan worden. De bladloze stengels zijn licht groen als ze nog jong zijn en kleuren olijfbruin naarmate ze ouder worden. De zaden zijn egaal bruin en komen paargewijs voor. De plant komt veel voor op hellingen en heuvels, meestal onder 1500 m hoogte. Het komt van nature voor in de woestijnen van Mohave en Colorado, en in Utah, Arizona en New Mexico.

Kweek en voortplanting

Plant de zaden bij kamertemperatuur (20 °C). De Ephedra plant is robuust en heeft niet veel aandacht nodig. Houd de plant binnen of buiten in een warm en droog klimaat, vorstvrij. Het gedijt in normale leemachtige grond en doet het erg goed in losse rotsachtige grond met volle zon en een beetje water. Meestal wordt de plant voortgeplant door de kluiten in het voorjaar te delen, en door de zaden in het vroege voorjaar te zaaien in een licht zanderige grond.

Oogsten

De topjes van de takken kunnen elk moment geplukt en gedroogd worden zolang de plant niet te kaal wordt en de takken niet voorbij de levensvatbare knoppen afgesneden worden.

Hawaiian Baby Woodrose (*Argyrea nervosa*)

De Hawaïaanse Baby Woodrose behoort tot de familie van de Blauwe winde (Convolvulaceae). Het is een grote overblijvende klimplant met hartvormige bladeren, die met zilveren haartjes bedekt zijn. De bloemen zijn 5-8 cm lang en roze kleurig. De peulen drogen op tot gladde, donkerbruine capsules ter grootte van een hazelnoot, die 1 tot 4 bruine, harige zaden bevatten. Ze komen van nature voor in Azië en tegenwoordig ook in Hawaï waar ze gekweekt worden.

Kweek en voortplanting

Het zaad kan ontkiemd worden door een kleine kerfje te maken in het zaadhulsje aan de andere kant van het kiemoogje. Week de zaden tot ze opzwellen. Stop ze 1 cm diep in losse, rijke grond. Gebruik geen onderverwarming. Na verschijning van het eerste blad niet teveel water geven, laat de aarde oppervlak tot 1 cm diepte uitdrogen. Van overbewatering gaan de stengels en wortels rotten. De plant groeit langzaam tot het ongeveer 6 bladeren ontwikkelt, daarna gaat het snel.

In het eerste jaar groeit de plant tot een kleine struik van 30 tot 60 cm hoog. Gedurende deze tijd kan het in een grote pot gehouden en tijdens de winter binnen gehouden worden. Het volgend voorjaar zal het tot een vrije grote wingerd groeien en bloemen en zaden produceren.

In het tweede jaar moet het buiten geplant worden, of in een kuip worden verpot. In gebieden met koude winters moeten de wortels opgegraven en bewaard worden of de kuip in een koele plaats bewaard tot het voorjaar. Het alkaloïde percentage van de zaden kan verhoogd worden door te experimenteren met de chemische structuur van de grond en het gebruik van hormonen.

Oogsten

De zaadhulzen moeten geoogst worden als ze helemaal droog zijn. Ze moeten bewaard worden in een koele, droge plaats. Ze kunnen na 6 tot 9 maanden hun kracht verliezen.

Morning glory (*Ipomoea violacea*)

De correcte Nederlandse benaming voor Morning glory is “klimmende blauwe winde”. Het is een kronkelende klimplant, die 3 tot 6 m hoog kan worden met 12 cm lange hartvormige bladeren. De trechtervormige bloemen zijn paarsblauw met een witte buis. De plant komt van nature voor in het tropische deel van Amerika, er zijn veel ondersoorten met tot de verbeelding sprekende namen zoals: heavenly blue, pearly gates, flying saucers, wedding bells, blue star en summer skies.

Kweek en voortplanting

Hoewel deze soort overblijvend is, wordt het meestal als éénjarige plant gehouden. Morning glories gedijen goed op een zonnige plek, in sterke grond met ruim water en een goede afwatering, maar zullen het bijna overal goed doen. De zaden hebben een harde zaadschil en moeten ingekerft worden of 2 uur in warm water geweekt voor ze gezaaid worden. Als de zaden ingekerfd of geweekt zijn, zullen de planten normaalgesproken 6 weken na gezaaid te zijn bloeien.

De zaden moeten $\frac{1}{2}$ -1 cm diep worden geplant en minstens 15 cm uit elkaar. Deze soort heeft de neiging te hard te groeien (met als gevolg minder zaad opbrengst) als de wortels niet ingeperkt worden. Dit kan gedaan worden door de planten, voor ze buiten te planten, eerst in potten te planten en ze enigszins te groot voor de pot te laten worden zodat de wortels in zichzelf verstrengeld raken.. Hoewel de morning glories van veel water houden, zullen ze minder bloemen en zaad produceren als de wortels voortdurend vochtig gehouden worden. Er zijn diverse methodes ontwikkeld om het alkaloïde percentage van de zaden te verhogen door de chemische verhouding van de grond te veranderen en hormonen te gebruiken.

Oogsten

De zaden kunnen verzameld worden als de peulen bruin en droog zijn. Onrijpe zaden zijn meer bitter dan rijpe zaden. Er wordt beweerd dat onrijpe zaden meer alkaloïden bevatten, maar dit is niet bevestigd.

Rietgras (*Phalaris Arundinacea*)

Rietgras of kanariegras is een overblijvende plant die 1½ m hoog en ½ m breed kan worden. De bladeren zijn lang, plat, 2 cm breed en rietachtig, de bloemen zijn lichtgroen of paars die 's zomers in pluimen voorkomen. De plant groeit van nature in Europa en Noord Amerika, en geeft de voorkeur aan vochtige, drassige grond of aan de rand van vijvers en op rivieroeveren. Het is vorstbestendig maar gevoelig voor periodes van droogte. Voortplanting gebeurt door middel van zaad of stekjes. De planten zijn van zichzelf steriel en er zijn tenminste twee planten van verschillend zaad nodig om bevruchting mogelijk te maken. De farmacologie van *Phalaris arundinacea* varieert nogal. Gewoonlijk bevat het veel indole alkaloiden zoals DMT, MMT, 5-MeO-DMT en gramine. Gramine is tamelijk giftig en zou verantwoordelijk kunnen zijn voor de meeste bijwerkingen na de inname van phalaris. Alle phalaris soorten kunnen door stress worden aangezet om meer alkaloiden te produceren. Dit kan in de vorm van snoeien, een teveel aan schaduw of een gebrek aan water, en moet 1 tot 2 weken voor de oogst worden toegepast.

Cultivatie

Plant de zaden van de *Phalaris arundinacea* (binnenshuis) in de vroege lente vlak onder het oppervlak in vochtige grond. Voor de ontkieming geldt: hoe kouder hoe beter (ook in volwassen staat houdt de *Phalaris arundinacea* niet van extreme hitte). Net als alle wilde grassen, ontkiemd het zaad onregelmatig, kijk dus niet op als al het zaad niet meteen opkomt. Verplaats het jonge gras naar buiten op een plek met meer zanderige grond en in de volle zon. Na een maand ongeveer ontwikkeld het gras stevige wortelstokken waarvandaan ook weer nieuwe spruiten het daglicht op zullen zoeken.

De *Phalaris arundinacea* kan in volwassen toestand een hoogte van wel 2 meter bereiken. De rechtopstaande stengels met de 2cm brede en platte bladeren van deze vaste plant lijken erg veel op gewoon riet en zijn alleen te onderscheiden door goed op het haarloze 'tongetje' te letten. De plant komt vooral voor op drassige, voedselrijke grond naast rivieren, in slootbermen en moerasbossen. De *Phalaris arundinacea* bloeit in juni en juli met lichtgroene tot paarse pluimen.

Papaver somniferum

De plant Papaver somniferum is de bron van opium en zijn chemische derivaten morfine en heroïne. Het vindt zijn oorsprong in zuidoost Europa en westelijk Azië, maar heeft zich verspreid door heel Europa en Azië, waar het wordt gekweekt en in het wild groeit, vaak als onkruid. Het is geïntroduceerd in de meeste delen van de wereld, inclusief Noord en Zuid Amerika. In de Verenigde Staten en Europa zijn papaverzaden legaal. De zaden bevatten zelf geen alkaloiden die in de volwassen plant wel aanwezig zijn, zoals Morfine, Codeïne, Papaverine, en Thebaïne. Papaverzaad wordt ook gebruikt voor op brood, in Nederland kennen we het onder de naam maanzaad. De Papaverplant wordt ongeveer 1 m hoog. Het is een robuuste éénjarige plant, die in de herfst of voorjaar opschiet, in de zomer bloeit en weer in de herfst zijn zaden afwerpt. De bloemen variëren in kleur van wit, roze, rood tot paars.

Kweken met zaad

Papaver somniferum is tamelijk makkelijk te kweken. In optimale omstandigheden moet het in een goed bemeste tuin geplant worden met een goed afwatering, maar het groeit ook in potten zolang de wortels genoeg ruimte krijgen. Zaden kunnen elk moment gezaaid worden tussen september en april. In streken waar 's winters vorst voorkomt moet met zaaien gewacht worden tot eind winter, begin voorjaar, aangezien vroege zaailingen wintervorst niet overleven. Strooi de zaden uit en bedek ze met een zeer fijne laag aarde. Geef ruim water tot de zaden ontkiemd zijn, houdt de aarde vochtig. De zaden zullen na ongeveer een week ontkiemen. Geef ze dan zeer weinig water om verrotting te voorkomen. Zodra ze hun kleine sla-achtige bladeren ontwikkelen, moet er weer ruim water gegeven worden, en om de paar keer wat (kunst) mest erbij. Maak je geen zorgen als ze omvallen, dit is normaal.

Papaverplanten hebben de ruimte nodig om te groeien, het liefst ongeveer 30 cm uit elkaar. Ze gedijen ook op minder ruimte mits ze goed bemest worden. Dun de planten uit zodat er minstens 15 cm tussen elke plant zit. Verwijder de kleinste plantjes, of plant ze voorzichtig over als alle zaailingen bewaard moeten worden.

De bloemenknop

Spoedig zal de bloemenknop verschijnen. De top van de stengel zal door het gewicht van de knop krom gaan staan. Het gaat vanzelf weer recht groeien. In Laos verwijderd men de knoppen en 4, 6 of 8 knoppen groeien ervoor in de plaats. Blijf flink water en mest geven, totdat de bloeitijd is aangebroken. Stop met water te geven bij het verschijnen van de bloembladeren, geef alleen water als de plant gaat verwelken. Papaverplanten bloeien 2 weken of langer. Dan vallen de bloemblaadjes uit en zullen de peulen langzaam beginnen op te zwellen en rijp te worden. Ze zullen geel gaan verkleuren totdat ze uiteindelijk net zo droog en geel worden als stro.

Zaden oogsten

Papaverplanten produceren zeer veel zaad, meer dan duizend zaden in elke peul. Om zaden te verzamelen voor een volgende oogst, moet gewacht worden tot de peulen zo droog als stro zijn.

Verwijder de peulen en schud de zaden op een vel papier, of breek de peulen open en schud de zaden los. Papaver zaden kunnen gelijk gezaaid worden, of bijna onbeperkt in de koelkast bewaard worden.

San Pedro (Trichocereus pachanoi)

De San Pedro is een grote pilaarvormige cactus die wel zes meter hoog kan worden, en een bron is van mescaline. Er zijn ook andere psychoactieve alkaloiden aangetroffen in de San Pedro. De concentratie mescaline is het hoogst in de huid, die er af geschild kan worden. Als deze huid gedroogd en fijngemalen wordt, verkrijgt men een poeder dat geconsumeerd kan worden. Maar traditioneel wordt de San Pedro cactus op een andere manier bereid. Sjamanen in Peru laten reepjes van de stam enkele uren koken. De vloeistof die men zo verkrijgt, wordt al meer dan 3000 jaar gedronken.

Gebruiksaanwijzing

Zorg allereerst dat je de volgende benodigdheden bij elkaar zoekt:

- Plastic bakje met deksel
- Potaarde (50%)
- Grof zand (20%)
- Kieselsteentjes (20%)
- Perliet (10%)
- San Pedro zaadjes (Trichocereus pachanoi)

Maak kleine gaatjes in de bodem van het bakje waar je de cactussen in gaat kweken, zodat overbodig water weg kan vloeien. Een te grote hoeveelheid water kan de wortels van je cactus namelijk doen rotten.

Verdeel de kieselsteentjes eerst in tweeën, en strooi de ene helft op de bodem van het bakje, zodat deze helemaal bedekt is. De volgende stap is het mengen van potaarde, zand, perliet en de overgebleven helft van de kieselsteentjes. Het is een goed idee om het mengsel voordat je het gebruikt te steriliseren, want het is mogelijk dat er bacteriën in leven die het groeiproces zouden kunnen belemmeren. Doe het mengsel hiervoor in een ovenvaste schaal en verwarm het een uur op 80-100 °C, of 30 minuten op een lage stand in de magnetron. Eenmaal door elkaar gemengd kun je het vochtig maken. Houd een kleine hoeveelheid van het mengsel apart, en voeg water toe aan de rest. Een goede manier om te kijken of het mengsel vochtig genoeg is, is er in knijpen. Als er geen water uit het mengsel geknepen kan worden is het precies goed. Als er toch nog water uit komt, voeg dan nog wat aarde toe. Als de grond eenmaal de juiste vochtigheidsgraad heeft kun je het kweekbakje er mee vullen.

Zaaien

We kunnen nu de zaadjes met een potlood voorzichtig in de grond duwen. Ongeveer anderhalf tot twee keer hun eigen hoogte is ideaal. Spray nu een paar keer water op de aarde en doe de deksel op het bakje.

Temperatuur

De beste temperatuur voor het laten ontkiemen van de San Pedro zaadjes is tussen de 20 en 30 °C, liefst rond de 23 °C. Om die temperatuur te bereiken kun je de kweekset in de buurt van een verwarming plaatsen of een elektrisch deken gebruiken. Maar plaats de kweekset niet rechtstreeks op een verwarming, want dan zou hij uit kunnen drogen waardoor de zaden niet zullen ontkiemen. Sommige mensen gebruiken een verwarmingselement voor terrarium of aquarium om de perfecte temperatuur te bereiken. Dit is natuurlijk niet noodzakelijk, maar kan wel helpen om het kiemproces te versnellen.

Vochtigheidsgraad

Het is het beste om tijdens het ontkiemproces van de San Pedro zaadjes de vochtigheidsgraad hoog te houden. De bodem moest dus vochtig worden gehouden. Na een tijdje zullen de cacti volgroeid genoeg zijn om aan een zeer droge omgeving te wennen. Om te zorgen dat de jonge cacti zich gaan aanpassen aan droge omstandigheden, maken we gaatjes in de deksel van de kweekset. Na enkele weken kun je dan de deksel permanent verwijderen, maar je moet de grond dan nog wel zo'n twee maanden vochtig houden.

Verlichting

Terwijl je San Pedro zaadjes ontkiemen is het belangrijk de kweekset niet in direct zonlicht te plaatsen. Gebruik TL-licht of een spaarlamp, gedurende 16 tot 18 uur per dag. Als de cacti wat sterker en ouder zijn (2-3 maanden) kun je ze langzaam laten wennen aan indirect zonlicht. Als ze ongeveer 1 jaar oud zijn kunnen ze in direct zonlicht geplaatst worden.

Hierna kunnen we de cacti als volwassenen exemplaren behandelen en ze steeds minder water geven. Zorg dat de bodem helemaal uitdroogt voordat je ze weer water geeft, om droge groeiomstandigheden te stimuleren.

Wanneer je cacti ongeveer 1 jaar oud zijn (of 1 centimeter in doorsnee) kun je ze gaan verpotten. Houd in gedachten dat een grotere pot niet altijd beter is. Probeer aan een pot te komen die zo'n 3 tot 4 maal de doorsnee en 4 tot 5 maal de hoogte van de cactus heeft. Het verpotten geeft je de mogelijkheid om met nieuwe aarde je cactus van meer voedingsstoffen te voorzien. De San Pedro voorzien van een diepe pot geeft de cactus de gelegenheid een gezonde wortelstok te ontwikkelen.

Voor je San Pedro cacti zorgen

Cacti zijn gewend aan droge omstandigheden en moeten daarom niet teveel water gegeven worden. De beste periode om ze water te geven is van de lente tot de herfst. Als het in de zomer heel warm is moet je ze iets vaker water geven. In de winter moet je ze nooit veel water geven, vooral niet als ze buiten groeien,

want de combinatie van kou en vocht zal de San Pedro beschadigen. Geef in de winter alleen heel af en toe kleine beetjes water om te voorkomen dat de cactus geheel uitdroogt.

San Pedro cacti groeien met name van de lente tot de herfst. Vooral in deze periode hebben ze water en voedingsstoffen nodig. Gebruik speciale voeding voor cacti en zorg dat je ze er nooit teveel van geeft. Goede cactusvoeding bevat altijd een lage hoeveelheid stikstof en een hogere hoeveelheid kalium en fosfor. Deze stoffen worden op het etiket van de fles aangegeven in een NPK waarde. Een goede NPK waarde voor cacti is 4-7-7 of zelfs 2-7-7.

Een goede manier om de San Pedro water te geven is de potjes enkele minuten te plaatsen in een gootsteen met daarin een klein laagje water. Deze manier van water geven zorgt ervoor dat de wortels zich goed ontwikkelen omdat ze naar beneden moeten groeien om het water te kunnen opnemen. Maar hoewel dit een goede manier is om ze water te geven, kun je ze af en toe ook van bovenaf water geven.

In de winter geeft de cactus de voorkeur aan een omgeving van 5-10 °C. Kamertemperatuur mag ook, maar kouder is beter. Zorg wel dat ze genoeg licht krijgen.

We hopen dat je veel plezier beleeft aan het kweken van je eigen San Pedro cactus. Het is een van de snelst groeiende cacti ter wereld. Onder de juiste omstandigheden kan hij wel een halve meter per jaar groeien. Als je meer wilt lezen over het kweken van cacti, er zijn diverse interessante boeken verkrijgbaar:

- Cultivation and propagation of cacti, door Trout
- Peyote and other psychoactive cacti, door Adam Gottlieb
- The Peyote Book, door Guy Mount